

Kunnioittavatko Jehovan todistajat Yhdistyneitä kansakuntia ja sen ihmisoikeusjulistusta?

Jehovan todistajien UN/DPI/NGO-liitännäisjäsenyys velvoitti heitä YK:n tiedotteen mukaan toimimaan mm. seuraavalla tavalla:

Liittoutumalla DPI:n kanssa järjestö suostui täyttämään liittoutumisen kriteerit, mukaan lukien Yhdistyneiden kansakuntien perusjulistuksen periaatteiden tukemisen ja kunnioittamisen sekä sitoutumisen ja keinot tehdä toimivia tiedotusohjelmia jäsenistössään sekä laajemmallekin yleisölle koskien YK:n toimintaa.

Jehovan todistajat toimivat tämän veloitteen mukaisesti julkaisemalla mm. *Herätkää!* –lehdessä 22.11.1998 kirjoitussarjan, jossa kerrottiin YK:n ansiokkaasta toiminnasta ihmisoikeuksien hyväksi. *Herätkää!* –lehti antaa täyden tunnustuksen YK:n toiminnasta, vaikka toisaalla tulkitsee sen Ilmestyskirjassa kerrotuksi ”helakanpunaiseksi pedoksi”, joka ”on todellisuudessa Jumalaa pilkkaava väärennös Jumalan messiaanisesta valtakunnasta”. (Kirja ”Ilmestyksen huipentuma” luku 34 s.247-251 kpl 9). Tämä ”peto” tulee Ilmestyskirjan mukaan kokemaan loppunsa yhdessä tämän nykyisen maailman kanssa, kun Jumala toimeenpääsee heidän tuomionsa (Ilm.19:19-21).

Katsotaanpa, miten ja mitä tuo *Herätkää!* –lehden kirjoitussarja YK:n toiminnasta kertoo. Samalla voidaan huomioda se, miten Jehovan todistajat itse noudattavat tätä ihmisoikeusjulistusta.

Kirjoitussarja alkaa toteamalla, että miljoonien ihmisten ihmisoikeutta loukataan mm. syrjimällä heitä. Vaikka lehti kertoo, että ihmisoikeudet määritellään ”jokaiselle ihmiselle kuuluvaksi moraaliseksi ja lailliseksi oikeudeksi”, syrjivät Jehovan todistajat heistä eronneita ja erotettuja. Vanhemmat jopa hylkäävät eronneen lapsensa, vaikka samalla tunnustetaan, että kunkin pitää voida itse saada valita uskonnollinen vakaumuksensa.

Lehti lainaa kotimaassaan vainottua kirjailijaa Aleksandr Solženitsyä, joka on sanonut tätä yleismaailmallista julistusta ”parhaaksi asiakirjaksi”, minkä YK on koskaan laatinut ja toteaa, että monet ovat hänen kanssaan samaa mieltä. On ymmärrettävissä, että myös *Herätkää!* –lehden julkaisijat ovat tätä mieltä.

”Kaikkien ihmisten tulee toimia toisiaan kohtaan veljeyden hengessä” todetaan julistuksen 1. artiklassa ja on ”yhden tekevää mitä uskontoa tunnustaa”, kuten eräs sosiologi tämän ihmisoikeusjulistuksen merkitystä selittää. Jehovan todistajien ei kuitenkaan tule tuntea missään määrin veljeyttä muita ihmisiä kohtaan, koska he ovat vääräuskoisia ja siten Jumalan vihollisia.

Viisikymmenisen toimintansa kunniaksi New Yorkin ihmisoikeusvaltuutetun toimiston johtaja antoi haastattelun *Herätkää!* –lehden toimittajalle. Näin *Herätkää!* –lehden julkaisijat osoittivat kunnioituksensa sitä työtä kohtaan, jota he ihmisoikeuksien hyväksi tekevät. Toimiston johtaja totesi myönteisenä asiana sen, ”että nykyään useammat ihmiset kuin koskaan aiemmin osallistuvat ihmisoikeustoimintaan ja kykenevät keskustelemaan sujuvasti ihmisoikeuksista”. Ilmeisesti hän katsoi myös *Herätkää!* –lehden julkaisijoiden kuuluvan tähän joukkoon.

Ihmisoikeuksien toteutumisen esteenä hän piti sitä, että hallitukset saattavat pitää ihmisoikeussopimuksia uhkana poliittiselle asemalleen. Koska myös Jehovan todistajat pitävät ihmisoikeusjulistusta uhkana sille ainutlaatuiselle asemalle, jonka he uskovat Jumalan heille ja vain heille antaneen, muuttuu tämä julistus heidän osaltaan vain kuolleiksi kirjaimiksi.

Toimiston johtajan mielestä ”Nyt on elintärkeää saada yksityinen sektori nousemaan ihmisoikeusliikkeen laivaan.” On ilmeistä, että hän uskoo tämän haastattelunkin vuoksi Jehovan todistajien edistävän tätä tavoitetta. Hänelle oli epäilemättä kerrottu siitä kasvatustaholta, jolla Jehovan todistajat sanovat edistävänsä ihmisoikeuksia, kuten tämä kirjoitussarja jäljempänä kertoo.

Paitsi että *Herätkää!* –lehti kertoo ihmisoikeusjulistuksen sisällöstä laajemminkin, kertoo se myös sen 18. artiklasta, joka määrittelee oikeuden uskonnon valitsemiseen ja vaihtamiseen:

Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen. (18. artikla)

Tässä on kyse kaiken uskonnollisen suvaitsemattomuuden poistamisesta. Jehovan todistajat viittaavat tähän artiklaan kun joku heidän uskontokuntaansa liittynyt joutuu esim. perheensä taholta syrjityksi. Mutta kun joku eroaa heidän uskontokunnastaan joutuu hän heidän taholtaan syrjityksi, eikä tällä artiklalla ole enää silloin mitään merkitystä. Sen sijaan että hänen valinnanvapauttaan kunnioitettaisiin häneen kohdistetaan ahdistavaa uhkailua, jonka mukaan hänestä on tullut Jumala vihollinen ja hänet teloitetaan lähestyvässä Harmagedonissa.

Koska jotkut valtiot *"ovat koettaneet rajoittaa vähemmistöuskontojen monenkirjavan ryhmän vapauksia"*, katsovat Jehovan todistajat, että on heidän etujensa mukaista puolustaa julkisesti tätä ihmisoikeuksien julistusta. Human Rights Without Frontiers -järjestön puheenjohtaja Willy Fautré toteaa: *"Uskonnollinen vapaus on parhaita osoituksia yksilön vapauksien yleisestä tilasta missä tahansa yhteiskunnassa."* Tähän he viittaavat ja tätä he yhteiskunnalta vaativat, vaikka eivät itse tätä vapautta jäsenilleen suokaan.

Herätkää! –lehti havaitsee perussyyn sille, miksi ihmisoikeudet eivät toteudu siinä laajuudessaan kuin olisi toivottavaa: *"Minun maani ensin -elämänfilosofia johtaa ihmisoikeusloukkauksiin."* Minun uskontoni ensin -asenne on myös syy sille, ettei ihmisoikeudet toteudu Jehovan todistajienkaan keskuudessa. Tämä itsekeskeinen asenne on muututtava, ennen kuin voidaan uskoa, että he todella kunnioittavat tätä ihmisoikeusjulistusta.

Herätkää! –lehti kertoo, miten Jehovan todistajien maailmanlaajuinen kasvatusohjelman ansiosta ihmiset kohtelevat nyt kunnioittavasti lähimmäisiään ja se laajentaa heidän käsitystään ihmisoikeuksien alkuperästä. *"Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa sanotaan, että ihmisellä on oikeuksia, koska hän on järjellinen ja moraalinen olento."* Koska he uskovat, että järjen ja omantunnon kyvyt on saatu Luojalta, häntä *"syvästi kunnioittava ihminen ei koskaan loukkaisi lähimmäisensä oikeuksia, koska ne ovat Jumalalta saatu perintö. Ihmisoikeuksien loukkaaja on perinnön riistäjä."* Näin vetoavasti lehti kirjoittaa, mutta kunnioittavatko he todella lähimmäistensä ihmisoikeuksia?

Jeesuksen sanojen mukaan *"viisauden todistavat vanhurskaaksi sen teot"* (Matteus 11:19). Mitä Jehovan todistajien teot todistavat? On totta, että heidän kasvatusohjelmansa *"raivaa tieltä rodulliset ja kansalliset esteet sekä murtaa kansallismielisyyden muurit"* heidän oman uskontokuntansa keskuudessa. Mutta se rajoittuu vain heidän rajattuun uskontokuntaansa. Ulkopuoliset ihmiset koetaan Jumalan vihollisiksi, Saatanan vallan alaisiksi ja siksi ihmisiksi, joiden lähempää seuraa tulee välttää. He eivät kohtele ulkopuolisia *"veljeyden hengessä"* niin kuin ihmisoikeusjulistuksen 1. artikla velvoittaa. Eikä heille ole yhdentekevää mitä uskontoa tunnustaa, vaikka kaikilla tulisi olla oikeus tulla kohdelluksi ihmisarvonsa mukaan. Heistä eronneet tai erotetut joutuvat täysin eristetyiksi, niin etteivät edes lähisukulaiset salli pidettävän mitään yhteyttä muuten kuin aivan pakottavissa tapauksissa. He kertovat kuitenkin olevansa kansainvälinen rauhaa edistävä uskontokunta, vaikka rikkovat ihmisten ystävyyden- ja perhesuhteita suvaitsemattomalla teologiallaan, joka tuottaa katkeruutta, surua ja ahdistusta.

On totta, että Jehovan todistajat ansaitsevat tunnustusta siitä, etteivät he halunneet tukea Saksassa natsihallintoa. Tämä ei johtunut kuitenkaan heidän kunnioituksestaan ihmisoikeuksia kohtaan, vaikka he tässä yhteydessä niin väittävätkin. Se johtui siitä, että haluavat pysyä täysin erossa tästä maailmasta, jonka he uskovat olevan Saatanan hallinnassa. Paitsi että he eivät tukeneet natsihallintoa, eivät he myöskään tukeneet niitä voimia, jotka pyrkivät lopettamaan tämän hirmuhallinnon. Jos natsihallintoa vastustavat tahot eivät olisi tehneet niitä suuria uhrauksia, jotka koskivat monia yksittäisiä ihmisiä, olisi seuraamukset koko maailmalle olleet erittäin vahingolliset. Joten sen sijaan, että Jehovan todistajat olisivat puolustaneet tuolloin ihmisoikeuksia, he sen sijaan kieltäytyivät puolustamasta niitä kieltäytyessään osallistumasta toimiin, joilla ihmisoikeuksia halveksiva natsihallinto pyrittiin lopettamaan.

Niin kauan kun me elämme tässä nykyisessä maailmassa on epärealistista haaveilla siitä, etteivät ihmiset opettelisi sotimaan, eli puolustamaan yhteiskuntaansa sen sisäisiä ja ulkoisia uhkia vastaan. Raamattukin tunnustaa tämän: *"Esivalta ei kannata miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija ja panee täytäntöön väärintehtäjälle kuuluvan rangaistuksen."* (Room.13:4). Toive siitä, että ihmisoikeusloukkaukset vähenisivät, jos kukaan ei opettelisi sotimaan, voi toteutua ainoastaan silloin, jos maailmassa ei olisi enää pahuutta laisinkaan. Niin kauan kun pahuutta on, tarvitaan *"esivallan miekkaa"*, jotta kansalaisten ihmisoikeudet voidaan turvata.

Yhdistyneiden kansakuntien järjestön perustaminen on kansakuntien paras mahdollinen yritys toimia maailmanrauhan ja ihmisoikeuksien hyväksi. Kuten professori Berkouwer toteaa: *"on moraalinen velvollisuus osoittaa, millä muilla keinoin maailman ongelmat voidaan ratkaista. Vaihtoehtoisia ratkaisumalleja ei kuitenkaan ole tarjolla."* Jehovan todistajat kuitenkin tuomitsevat tämän hyvää tarkoittavan yrityksen. Heidän näkemyksensä mukaan se loukkaa Jumalan tarkoitusta, jonka mukaan maailmanrauha ja ihmisoikeudet toteutuu ainoastaan taivaallisen hallituksen toimesta. On vaikea ymmärtää sitä, että ennen kuin tuo taivaallinen hallitus tulee hallitsemaan maailmaa, ihmishallitukset eivät saisi perustaa YK:n kaltaista järjestöä yrityksenä turvata maailmanrauha ja ihmisoikeudet. Jos yksilöiden pitäisi myös kieltäytyä muodostamasta *"esivallan miekkaa"* puolustaakseen yhteiskuntaansa, eikö pahuuden voimat saisi tällöin maailman valtaansa?

Jehovan todistajat odottavat nykyisen maailman loppua ja Jumalan valtakunnan tuloa. He ovat odottaneet tätä koko historiansa ajan. He kertovat tietävänsä milloin tämä hetki koittaa: *"Miten pian näin käy maailmanlaajuisessa mitassa? Jehovan todistajien raamatuntutkisteluohjelmassa annetaan tyydyttävä vastaus muun muassa tähän kysymykseen."* Tämä hetki piti koittaa jo vuonna 1914 tai 1915. Ymmärryksen tunnustettiin kuitenkin olleen vielä tuolloin niin vajavaista, että virheellinen tulkinta ajankohdasta sallittiin. Tultaessa 60 ja 70 –luvun vaihteeseen ymmärrys alkoi parantua Jumalan hengen avulla, kuten tuolloin vakuutettiin.

Silloin havaittiin, että vuonna 1975 tulee kuluneeksi 6000 vuotta Aadamin luomisesta. Sen uskottiin merkitsevän sitä, että tämän maailman loppu koittaa tuolloin 70-luvulla. Tähän uskoneet joutuivat kuitenkin pettymään. Pettymään joutuivat myös ne, jotka joutuivat syrjityiksi, koska he menettivät uskonsa näihin opetuksiin ja erosivat uskontokunnastaan. Pettymystä tuotti se, että Jehovan todistajat eivät kunnioitakaan heidän ihmisoikeuksiaan, vaikka he vakuuttavat kasvatusohjelmansa sitä vahvistavan: *"Et tule pettymään, jos ihmisoikeuksilla on merkitystä sinulle."*

Vakava havainto on myös se, että *Herätkää!* –lehti kertoo ihmisoikeuksien olevan synnynnäinen ominaisuus, johon liittyy järki ja omatunto. Miten on ymmärrettävissä, että Jehovan todistajien järki ja omatunto opastaa heitä hylkäämään jopa oman lapsensa, jos hän käyttää oikeuttaan vaihtaa uskonnollista vakaumustaan? Miten on myös ymmärrettävissä, että he kirjoittavat myönteisesti YK:n toiminnasta ja sen ihmisoikeusjulistuksesta, vaikka toisaalla tuomitsevat sen Ilmestyskirjassa kerrotuksi "helakanpunaiseksi pedoksi", joka *"on todellisuudessa Jumalaa pilkkaava vääreennös Jumalan messiaanisesta valtakunnasta"*? On myös vaikea ymmärtää, että he näin julkisesti puolustavat tätä ihmisoikeusjulistusta, vaikka eivät kuitenkaan itse omassa toiminnassaan kunnioita sitä.

Herätkää! 22.11.1998

Saavatko kaikki koskaan nauttia ihmisoikeuksista? s.3–14

Miljoonille ihmisille kautta maailman ihmisoikeusloukkaukset, esimerkiksi syrjintä, lasten pahoinpitely ja orjuus, ovat päivittäistä todellisuutta. Tulevatko ihmisoikeudet koskaan olemaan todellisuutta kaikille?

Mitä ihmisoikeudet ovat? s.4

Yhdistyneet kansakunnat määrittelee ihmisoikeudet "oikeuksiksi, jotka ovat meille luonnostaan kuuluvia ja joita ilman emme voi elää ihmisen arvoista elämää". - - Käyttämällä sanaa oikeus me korotamme inhimillisten tarpeiden tyydyttämisen jokaiselle ihmiselle kuuluvaksi moraaliseksi ja lailliseksi oikeudeksi."

Ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus s.5

Kirjailija ja nobelisti Aleksandr Solženitsyn on sanonut tätä yleismaailmallista julistusta "parhaaksi asiakirjaksi", minkä YK on koskaan laatinut. Silmäys sen sisältöön osoittaa, miksi monet ovat hänen kanssaan samaa mieltä.

Julistuksen perusajatus esitetään 1. artikkelissa: "Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä."

- -

Brasilialainen sosiologi Ruth Rocha selittää helppotajuisesti, mitä yleismaailmallisessa julistuksessa sanotaan: "On yhdentekevää, mihin rotuun kuuluu. On yhdentekevää, onko mies vai nainen. On yhdentekevää, mitä kieltä puhuu, mitä uskontoa tunnustaa, millaisia poliittisia näkemyksiä kannattaa, missä maassa asuu tai mihin sukuun kuuluu. On yhdentekevää, onko rikas vai köyhä. On yhdentekevää, missäpäin maailmaa asuu ja elääkö kuningaskunnassa vai tasavallassa. Jokaisen on tarkoitus nauttia näistä oikeuksista ja vapauksista." - -

Näköaloja 29. kerroksesta s.6-7

KUN astuu hissistä New Yorkissa sijaitsevan Yhdistyneiden kansakuntien rakennuksen 29. kerroksessa, pieni sininen kilpi osoittaa, missä on ihmisoikeusvaltuutetun toimisto (OHCHR). Tämä yhdystoimisto edustaa Genevessä Sveitsissä sijaitsevaa OHCHR:n päämajaa, YK:n ihmisoikeustoiminnan polttopistettä. Geneven toimistoa johtaa ihmisoikeusvaltuutettu Mary Robinson, kun taas New Yorkin toimistoa johtaa kreikkalaissyntyinen Elsa Stamatopoulou. Aiemmin tänä vuonna Stamatopoulou antoi ystävällisesti haastattelun *Herätkää!*-lehden toimittajalle ja loi katsauksen ihmisoikeustoiminnan menneisiin viiteen vuosikymmeneen. Seuraavaa on joitakin poimintoja haastattelusta.

K: Miten ihmisoikeuksien ajaminen on teidän mielestänne edistynyt?

V: - - Tämän lakikokoelman laatimiseen vaadittiin monen vuoden kova työ. Olemme erittäin ylpeitä siitä. Kolmas esimerkki on se, että nykyään useammat ihmiset kuin koskaan aiemmin osallistuvat ihmisoikeustoimintaan ja kykenevät keskustelemaan sujuvasti ihmisoikeuksista.

K: Millaisia esteitä on tiellä?

V: Työskenneltyäni 17 vuotta YK:n ihmisoikeusohjelmien parissa olen luonnollisesti selvillä siitä, että meidän edessämme on turhauttavia ongelmia. Suurin niistä on se, että hallitukset pitävät ihmisoikeuksia usein poliittisena eivätkä humanitaarisena kysymyksenä. Ne voivat olla haluttomia panemaan täytäntöön

ihmisoikeussopimuksia, koska ne tuntevat asemansa uhatuksi poliittisesti. Tällaisissa tilanteissa ihmisoikeussopimukset muuttuvat kuolleiksi kirjaimiksi. Myös se on ollut takaisku, ettei YK ole kyennyt estämään räikeitä ihmisoikeusloukkauksia - -

K: Miltä tulevaisuus näyttää?

V: Näen, että tiellä, joka johtaa ihmisoikeuksien toteutumiseen kaikille, on uhkia ja toiveita. - - valtioiden välisten järjestöjen, esimerkiksi YK:n, asema heikkenee. Ihmisoikeuksien kannalta tällainen suuntaus on tuhoisa. Nyt on elintärkeää saada yksityinen sektori nousemaan ihmisoikeusliikkeen laivaan.

K: Entä mikä herättää toiveita?

V: Maailmanlaajuisen ihmisoikeuskulttuurin kehittäminen. Tarkoitan sitä, että meidän tulee kasvatuksen avulla lisätä ihmisten tietoutta ihmisoikeuksista. Tämä on tietenkin suunnaton haaste, koska se merkitsee ajattelutavan muutosta. - - Toivottavasti kasvatusta saa aikaan muutoksia ihmisten mielessä ja sydämessä. - -

Maailman ihmisoikeustilanne s.8-11

- - Todellisuudessa suurimmalle osalle ihmiskuntaa ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 30 artiklassa luetellut perusoikeudetkin ovat edelleen täyttymättömiä lupauksia. - -

Uskonnon valitseminen ja vaihtaminen

Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen. (18. artikla)

YK:n yleiskokous sai 16. lokakuuta 1997 ”kaiken uskonnollisen suvaitsemattomuuden poistamista koskevan osavuosisraportin”. Tässä ihmisoikeustoimikunnan erikoisraportoijan Abdelfattah Amarin laatimassa raportissa luetellaan 18. artiklan jatkuvia loukkauksia. Raportissa mainitaan monista maista lukuisia esimerkkejä ahdistelusta, uhkailusta, pahoinpitelyistä, pidätyksistä, vangitsemisista, katoamisista ja murhista.

Samoin Yhdysvaltain demokratia-, ihmisoikeus- ja työvoimaviraston kokoamassa vuoden 1997 ihmisoikeusraportissa kiinnitetään huomio siihen, että sellaisetkin valtiot, joissa demokratialla on pitkät perinteet, ”ovat koettaneet rajoittaa vähemmistöuskontojen monenkirjavan ryhmän vapauksia niputettuaan ne yhteen ’kulteiksi’”. Tällaiset suuntaukset ovat huolestuttavia. Brysselistä käsin toimivan Human Rights Without Frontiers -järjestön puheenjohtaja Willy Fautré toteaa: ”Uskonnollinen vapaus on parhaita osoituksia yksilön vapauksien yleisestä tilasta missä tahansa yhteiskunnassa.”

Ihmisoikeuksien toteutumisesta maailmanlaajuisesta todellisuudesta! s.11-14

- - Minun maani ensin -elämänfilosofia johtaa ihmisoikeusloukkauksiin. Siksi ihmisoikeudet voivat toteutua vain siinä tapauksessa, että ”syntyy maailmanhallitus, joka voi ryhtyä pakkotoimiin”, sanoo alankomaalainen oikeus- ja taloustieteen professori Jan Berkouwer.

Toisin sanoen, jotta ihmisoikeuksista voisi tulla maailmanlaajuisia todellisuutta, ainakin ihmismielen ja hallitusmuodon on ensin muututtava. Onko realistista odottaa, että näin käy?

Kaksi perustetta muutokseen

Kun YK:n ihmisoikeuskasvatuksen vuosikymmenen viides vuosi on alkamaisillaan, eräs kansainvälinen, ei-valtiollinen kasvatusohjelma on saanut aikaan jo vuosikymmenien ajan muutoksia miljoonien ihmisten mielessä. Tämän ansiosta nämä ihmiset kohtelevat nyt kunnioittavasti lähimmäisiään. Tätä ohjelmaa toteuttavat Jehovan todistajat, ja se on käynnissä 230 maassa. Miksi sillä saadaan aikaan tuloksia?

Ensinnäkin tämä maailmanlaajuinen raamatullinen kasvatusohjelma laajentaa ihmisten käsitystä ihmisoikeuksien alkuperästä. Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa sanotaan, että ihmisellä on oikeuksia, koska hän on järjellinen ja moraalinen olento.

Ihmisen on täytynyt saada järjen ja omantunnon kyvyt korkeammasta lähteestä (ks. sivun 13 tekstiä ”Ihmisoikeuksien lähde”). Tämän korkeamman, jumalallisen lähteen tunnustaminen antaa voimakkaan syyn kunnioittaa lähimmäisiä. Tällöin ihminen ei kohtele toisia heidän arvonsa mukaisesti vain siksi, että hänen omatuntonsa vaatii sitä, vaan, mikä tärkeämpää, siksi, että Luojan kunnioittaminen ja rakastaminen saa hänet kohtelemaan hänen luomuksiaan heidän arvonsa mukaisesti. Tämä kaksitahoinen näkökanta perustuu Jeesuksen Kristuksen sanoihin: ”Sinun on rakastettava Jehovaa, Jumalaasi, koko sydämelläsi ja koko sielullasi ja koko mielelläsi” ja ”Sinun on rakastettava lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”. (Matteus 22:37–39.) Luoja syvästi kunnioittava ihminen ei koskaan loukkaisi lähimmäisensä oikeuksia, koska ne ovat Jumalalta saatu perintö. Ihmisoikeuksien loukkaaja on perinnön riistäjä.

Kasvatusta joka tuottaa tulosta

Kuinka tehokkaasti tämä Jehovan todistajien raamatullinen kasvatusohjelma vähentää ihmisoikeusloukkauksia? Paras tapa saada vastaus tähän kysymykseen on tarkastella ohjelman tuloksia, sillä Jeesuksen sanojen mukaan ”viisauden todistavat vanhurskaaksi sen teot” (Matteus 11:19). - -

Jehovan todistajien kasvatusohjelma - - raivaa tieltä rodulliset ja kansalliset esteet sekä murtaa kansallismielisyyden muurit opettamalla Raamatun näkemystä rodusta: on vain yksi rotu, ihmisrotu (Apostolien teot 17:26). Ne jotka ovat tämän ohjelman piirissä, kehittävät halua tulla ”Jumalan jäljittelijöiksi”. Jumalasta taas Raamattu sanoo: ”Jumala ei ole puolueellinen, vaan jokaisessa kansakunnassa se, joka pelkää häntä ja toteuttaa vanhurskautta, on hänelle otollinen.” (Efesolaisille 5:1; Apostolien teot 10:34, 35.)

- - Tällä hetkellä päivittäin keskimäärin yli tuhat ihmistä saa suoritetuksi perusluonteisen oppikurssin, jonka Jehovan todistajat järjestävät, ja liittyy tämän kansainvälisen rauhaa edistävän joukon riveihin.

Miten syvään tämä mielessä tapahtuva muutos ja sitä seuraava päätös kunnioittaa ihmisoikeuksia kieltäytymällä osallistumasta sotimiseen on juurtunut? Erittäin syvään. Mainitsemme esimerkin. Todistajien ihmisoikeuksia kohtaan tunteman kunnioituksen syvyys pantiin ankaraan kokeeseen toisen maailmansodan aikana, varsinkin natsi-Saksassa. Historioitsija Brian Dunn sanoi: ”Jehovan todistajat eivät voineet sovitella kansallissocialismin kanssa – – eniten natsseja ärsytti todistajien – – poliittinen puolueettomuus. – – Tämä merkitsi sitä, ettei uskovainen voinut palvella sotilaana.” (*The Churches' Response to the Holocaust.*) Paul Johnson sanoi kristillisyyden historiaa käsittelevässä kirjassa: ”Monet tuomittiin kuolemaan, koska he kieltäytyivät sotapalveluksesta – – tai he päätyivät Dachauhin tai mielisairaaloihin.” (*A History of Christianity.*) Siitäkään huolimatta he eivät antaneet periksi. Sosiologi Anna Pawelczyńska kuvailee noita todistajia ”herpaantumattoman vastustuksen pikkuruiseksi saarekkeeksi terrorisoidun kansan keskellä”.

Kuvittele, miten nopeasti ja jyrkästi ihmisoikeusloukkaukset vähenisivät ympäri maailmaa, jos kaikki omaksuisivat tällaisen asenteen eivätkä ’enää opettelisi sotimaan’!

Maailmanhallitus – utopiaa?

Muuan YK:n työntekijä huomautti, että mielten muuttaminen on haaste, mutta maailmanhallituksen muodostaminen on utopiaa. Tätä päätelmää tukee se, että kansat ovat olleet haluttomia luopumaan itsemääräämisoikeudestaan YK:n tai jonkin muun järjestön hyväksi. Professori Berkouwer kuitenkin sanoo, että niillä, jotka hylkäävät ajatuksen maailmanhallituksesta, ”on moraalinen velvollisuus osoittaa, millä muilla keinoin maailman ongelmat voidaan ratkaista. Vaihtoehtoisia ratkaisumalleja ei kuitenkaan ole tarjolla.” Siis ihmisillä ei ole tarjota muita ratkaisumalleja. On kuitenkin olemassa yli-inhimillinen ratkaisumalli. Millainen se on?

Aivan niin kuin Raamattu osoittaa, että Luoja on ihmisoikeuksien perustana olevien kykyjen lähde, se kertoo myös, että hän on nämä oikeudet turvaavan maailmanhallituksen lähde. Tämä taivaallinen hallitus on näkymätön mutta todellinen. Miljoonat ihmiset rukoilevat ehkä tietämättään tätä maailmanhallitusta, kun he lausuvat niin sanotussa Herran rukouksessa: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.” (Matteus 6:10.) Jumala on nimittänyt tämän Valtakunta-hallituksen johtoon Rauhan Ruhtinaan, Jeesuksen Kristuksen (Jesaja 9:6).

Tämä maailmanhallitus luo todella maailmanlaajuisen ja kestävästi ihmisoikeuskulttuurin muun muassa poistamalla sodat lopullisesti. Raamattu ennustaa: ”Hän [Luoja] lopettaa sodat maan ääreen saakka. Hän särkee jousen ja taittaa keihään, polttaa sotavankkurit tulella.” (Psalmit 46:9.)

Miten pian näin käy maailmanlaajuisessa mitassa? Jehovan todistajien raamatuntutkisteluohjelmassa annetaan tyydyttävä vastaus muun muassa tähän kysymykseen. Me kannustamme sinua perehtymään tähän ohjelmaan. Et tule pettymään, jos ihmisoikeuksilla on merkitystä sinulle.

Ihmisoikeuksien lähde s.13

Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 1. artiklassa sanotaan, että ”kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan”. Ihmisoikeuksia on siksi sanottu synnynnäiseksi oikeudeksi, joka siirtyy vanhemmilta lapsille paljolti samalla tavalla kuin vesi kulkee joessa joenvarsilla asuville ihmisille. Mistä tämä ihmisoikeuksien joki on saanut alkunsa?

- - Raamattu selittää, että vain ihmisillä on ihmisoikeuksiin yhdistyviä ominaisuuksia – järki ja omatunto – koska toisin kuin eläimet ihmiset luotiin Jumalan ”kuvaksi” (1. Mooseksen kirja 1:27). Siksi, kuten eräässä ihmisoikeuksia käsittelevässä kirjassa sanotaan, looginen vastaus kysymykseen, miksi ihmisillä on moraalisia oikeuksia, on se, ”että heillä on luontaista arvoa tai omanarvontuntoa tai että he ovat – – Jumalan lapsia”. (*Human Rights—Essays on Justification and Applications.*)